VERANDER JE LEVEN - VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

20e jaargang-nummer 7

DE METRONOOM

ONTDEK DE RELEVANTIE VAN GODS WOORD

RIDDERS EN SPIEGELS

NAAR WIE KIJK JIJ?

HET HART VAN EEN HELD

HET GEHEIM VAN DAPPERHEID

Copyright 2019 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci
Editor: Ronan Keane

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit Het Boek, Copyright 1988 International Bible Society, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 *Invoer-uitgang*
4 *Wat is jouw bron?*
6 *De realiteit van het leven*
10 *Het hart van een held*
14 *Ridders en spiegels*
18 *Gods input krijgen*
22 *Mama maakt zich zorgen*
24 *Zorgelijkheid doorbreken*
26 *Alleen maar dieper*
28 *De metronoom*
30 *Mijn liefde voor jou*

Op God vertrouwen betekent verder kijken dan wat we kunnen zien om te zien wat God ziet.

-Charles Stanley

Invoer - Uitgang

Garbage in, garbage out is een uitdrukking uit de informatica en de informatietechnologie die wordt gebruikt om mensen er op te wijzen dat software en regelsystemen alleen maar zinnige informatie kunnen leveren wanneer zij met juiste informatie worden gevoed. -Wikipedia

In Zijn Bergrede zei Jezus iets wat daar opmerkelijk veel op lijkt: "Als u wilt weten of een boom goed of slecht is, kijk dan naar zijn vruchten. Aan een goede boom komen geen slechte vruchten en aan een slechte boom geen goede. Ik bedoel dit: aan zijn doen en laten kunt u zien hoe iemand is."[1] Deze korte gelijkenis nodigt ons uit eens stil te staan bij onze woorden en daden; wat ze ons vertellen over onszelf en over de Heiland die in ons woont. Blijkt uit onze levens onze zorg voor anderen of ons eigen egoïsme? Brengen we Zijn vrijgevigheid en rechtvaardigheid over, of trekken we ons terug in onze menselijke neiging om muren om ons heen te bouwen en anderen buiten te sluiten?

Net zoals computercodering en rekenkundige vergelijkingen hersteld kunnen worden door de invoergegevens te corrigeren, herinnert Jezus ons eraan dat Christelijk leven innerlijke transformatie vereist, het soort dat alleen Hij teweeg kan brengen. "Blijf dicht bij Mij, dan blijf Ik in jullie. Net zoals een rank alleen maar vrucht kan dragen als hij aan de wijnstok zit, kunnen ook jullie alleen maar vruchtbaar leven als jullie in Mij blijven."[2]

De redactie

1. Mattheüs 7:17-18,20
2. Johannes 15:4

WAT IS JOUW BRON?

Door Mary Story

Heb jij weleens een selderijsteel in gekleurd water gelegd? De selderij verandert van kleur als het water wordt opgezogen door de steel. Het duurt een paar dagen voordat je verandering bemerkt, maar de selderijsteel zal de kleur van het water waar hij in ligt aannemen. Selderij absorbeert ook heel snel het gif en de pesticiden in de lucht of in de grond.

Onze geest werkt ook op die manier. De bron van onze voeding of input, en waar we onszelf aan blootstellen, zullen ons beïnvloeden, ten voordele of ten nadele. We worden voortdurend overspoeld met input; door het Internet, films, muziek, boeken en natuurlijk ook de mensen met wie we omgaan. Hoe die dingen ons beïnvloeden is echter niet altijd zo duidelijk als de invloed die het water heeft op selderij. Sommige dingen lijken onschuldig, goed zelfs, maar kunnen uiteindelijk een negatieve invloed hebben. Andere dingen kunnen heel fijn en onschuldig zijn, ze kunnen zelfs ons verstand en onze vaardigheden en kennis verrijken. Maar voeden ze onze geest wel met input die nodig is om onze geest tot bloei te laten komen?

Koning Salomo was een van de rijkste mannen ter wereld in zijn tijdperk van de geschiedenis. Hij had toegang tot vrijwel alles wat hij wilde hebben en het schijnt dat hij vrijwel alles wat zijn rijkdom hem kon verschaffen uitprobeerde, maar uiteindelijk concludeerde hij: “Een en al vluchtigheid, zegt Prediker, een en al vluchtigheid, alles is vluchtig.”[1]

Daarom zegt Jezus dat wij in Hem moeten blijven, Hem onze bron moeten maken.[2] Hij biedt ons het water des levens aan; het enige water waar onze geest nooit meer dorst van krijgt.

In Psalm 1 staat over hen die hun vreugde scheppen in Gods manier en Zijn Woord: ‘Hij lijkt op een boom die aan de oever van een beek staat. Wanneer het jaargetijde ervoor aanbreekt, draagt hij volop vrucht en zijn bladeren verwelken niet. Alles wat deze mens onderneemt, is een succes.’3 Laten we stevig wortel schieten aan de rivieren van het levende water.

‘Hij lijkt op een boom die aan de oever van een beek staat. Wanneer het jaargetijde ervoor aanbreekt, draagt hij volop vrucht en zijn bladeren verwelken niet. Alles wat deze mens onderneemt, is een succes.’3

1. Prediker 1:2 (Herz. Statenvertaling)
2. Zie Johannes 15:5
3. Psalm 1:3

GEDACHTEN OVER DE REALITEITEN VAN HET LEVEN

Door Maria Fontaine

Wij als gelovigen hebben soms onrealistische verwachtingen over ons leven. Wanneer niet alles soepel loopt hebben we de neiging om onszelf verwijten te maken, of voelen we dat God onze gebeden niet beantwoordt omdat het Hem niet genoeg raakt of omdat we iets verkeerd hebben gedaan. Maar we kunnen ook een andere benadering zoeken; onszelf eraan herinneren dat de strijd en de gevechten die we doormaken er nu eenmaal bij horen. De moeilijkheden en de strubbelingen maken allemaal deel uit van ons leerproces, onze training, onze groei en leren ons volharding, medeleven, volwassenheid en geloof.

Veel dingen in ons leven zijn nu eenmaal een worsteling, maar we kunnen gesterkt worden door de strijd als we die met geloof en een positieve houding aanpakken. Als we ons concentreren op het verkrijgen van Gods zienswijze in onze situatie en we in Zijn beloftes geloven, staat Hij altijd klaar om ons overal doorheen te helpen. Als we naar Hem kijken zal Hij ons de verzekering geven dat de veldslagen in het leven de moeite van het strijden waard zijn en dat Hij ons erdoor zal sterken.

Wanneer je een moeilijke tijd doormaakt is er veel geloof nodig om de overwinningsvlag op te steken in het aangezicht van de uitdagingen en te proclameren: “Op geloof heb ik de overwinning al!”1 Maar hoe je je ook voelt, Gods geweldige Woord en Zijn waarheid zijn krachtig genoeg om je weer op de weg naar de overwinning te zetten. Als je het niet opgeeft, en je aan God vasthoudt, in Hem gelooft en erop vertrouwt dat Hij Zijn Woord zal vervullen zul je na verloop van tijd de beloning voor je geloof ontvangen.

Hier volgen wat gedachten over de realiteit van het leven en ik hoop dat ze je kunnen helpen.

Het kost iets om een verschil te maken

Iedereen die iets betekend heeft in de dienst aan God en deze wereld moest er offers voor brengen. De levens van zulke mensen waren nooit gemakkelijk. Ze lieten een heleboel dingen vallen die ze best wel leuk gevonden zouden hebben, en pasten goed op hun tijd zodat ze hun krachten konden sparen voor activiteiten die belangrijk waren. Ze waren toegewijd aan de doelstellingen die ze hadden en besteedden hun tijd aan het bedenken en plannen van alles wat hen daar kon brengen. Alles in het leven wat iets waard is heeft zijn prijs!

Ik heb het niet in me

Wij kunnen het niet zelf. Wij maken fouten. We zijn maar mensen. Maar wanneer God onze vertrouwenspersoon is, kan Hij Zijn plan in ons leven ten uitvoer brengen! “God heeft het onaanzienlijke en verachtelijke van de wereld uitgekozen. Dat gebruikt Hij om wat in de wereld belangrijk is, buitenspel te zetten. Dus zal geen mens zich ooit voor God op iets kunnen beroemen.”[2]

Geestelijke oorlog

Er woedt een geestelijke oorlog en daar hebben wij deel aan! Het geestelijke heeft invloed op het fysieke en het fysieke beïnvloedt het geestelijke. Geloof hebben is een bewuste keuze, een essentiële keuze, maar niemand kan die keuze voor ons maken. Wij moeten ieder voor onszelf de weg van het geloof inslaan en blijven vechten om onze geestelijke ogen open te houden zodat we ons terdege bewust zijn van het geestelijke domein en zo dus altijd sterk en standvastig blijven.

Alle dingen veranderen, maar Jezus nooit

Ook al verandert alles om ons heen, Jezus verandert niet en Zijn liefde en zorgzaamheid en beloften veranderen niet. “Want Ik, de HERE, ben niet veranderd.”[3]

Moeilijke dingen gebeuren

Slechte dingen, moeilijke dingen en tegenslagen krijgt iedereen in zijn leven te verduren. Geen mens is volmaakt en andere mensen maken fouten waar wij last van hebben, maar we kunnen zelf verkiezen om ons niet op de kop te laten zitten door die dingen. God kan ze ten goede gebruiken in onze levens, als wij Hem dat toestaan!
We moeten bedenken dat er problemen zijn omdat we in een gevallen wereld leven. Of je nu een kind bent of een volwassene, een man of een vrouw, een Christen of een atheïst, strijd en beproevingen en moeilijke dingen zullen voorkomen, anders zouden we geen sterk karakter kunnen krijgen. Het maakt uiteindelijk niet uit in wat voor omstandigheden we verkeren, maar wat voor houding we er in aannemen.

Gods nimmer aflatende beloften

God heeft ons een heleboel verbazingwekkende beloften gegeven in Zijn Woord. Hij geeft ons Zijn beloften omdat Hij wil dat we vooruit kijken naar de toekomst, dat we weten dat Hij op voorhand plannen maakt ten gunste van ons, dat Hij grootse dingen voor ons in petto heeft.
Hij zal Zijn beloften nooit verbreken en we kunnen er steeds weer op vertrouwen. Als we doen wat Hij ons laat zien zullen ze gegarandeerd vervuld worden; niet altijd op de manier die wij het beste vinden, maar op het moment en op manieren die God het beste voor ons vindt.

Het zou niet juist zijn God te beperken in de dingen die Hij in de toekomst wil doen door vast te houden aan wat we gezien en ervaren hebben in het verleden en het heden. De toekomst is net zo rooskleurig als de beloften van God. Laten we Hem een kans geven alles wat Hij beloofd heeft te doen door Hem op de voet te volgen!

1. Zie 1 Johannes 5:4
2. 1 Corinthiërs 1:28-29
3. Maleachi 3:6

HET HART VAN EEN HELD

Door Roald Watterson

Ik herinner me nog dat ik als kind Hebreeën 11 uit mijn hoofd leerde. Er stonden een paar gruwelijke manieren in waarop je dood kunt gaan: “Zij werden gestenigd, doormidden gezaagd of met het zwaard gedood. Zij zwierven rond in schapevachten en geitevellen, door woestijnen en in de bergen. Zij moesten in grotten en holen wonen, zij leden gebrek en werden vervolgd en mishandeld. Zij waren te goed voor deze wereld.”1

Ik begon me af te vragen hoeveel pijn het wel zou doen om dood te gaan. Ik wist dat ik zelf erg kleinzerig was dus probeerde ik te bedenken, als je dan toch dood moest gaan, wat de minst pijnlijke manier zou zijn om te gaan; die zou ik dan kiezen. Ik wilde God niet helemaal in de steek laten door een doetje te zijn.

Nu kan ik met een glimlach terugkijken op mijn jeugd. Ik besef nu dat het me altijd aan moed heeft ontbroken. Onlangs echter, zocht ik de definitie van moed op toen ik een artikel aan het schrijven was. Moedigheid had te maken met dapperheid, maar ook met wraak, iets doen om zijn boosheid af te reageren. Moed kan ook worden gedefinieerd als zelfvertrouwen. 2,3

In de Bijbel vinden we talloze verhalen over mannen en vrouwen die moedige dingen deden. In Hebreeën staan veel van deze helden vermeld. “Moet ik hiermee doorgaan? Ik zou tijd tekort komen als ik de ervaringen van Gideon, Barak,

Simson, Jefta, David, Samuël en de profeten moest vertellen. Omdat zij op God vertrouwden, hebben zij koninkrijken onderworpen en rechtvaardig geregeerd en kregen zij wat God hun had beloofd. Zij hebben de muil van leeuwen toegesloten. Het vuur had geen vat op hen en zij zijn aan het zwaard ontsnapt. Toen zij zwak waren, hebben zij kracht gekregen. In de oorlog werden zij zo sterk dat hele vijandelijke legers de aftocht moesten blazen."[4]

Als we kijken naar de dappere mensen die in dit hoofdstuk vermeld staan krijgen we een beter inzicht in het woord 'moed.' Ze hadden allemaal iets bijzonders met elkaar gemeen; ze putten allen uit de bron van hun moed en hadden hun hart op de juiste plaats.

Er is een beroemd verhaal over drie moedige Hebreeuwse jongens die de keus kregen tussen het aanbidden van een gouden afgodsbeeld of in een oven gegooid te worden. Deze jongens waren standvastig en weigerden om van hun geloof af te vallen. In de Bijbel staat wat ze waarschijnlijk dachten dat hun laatste woorden waren: "De drie mannen antwoordden: 'Wij vinden het niet nodig uw vraag te beantwoorden. Onze God, die wij vereren, is in staat ons te redden uit de brandende oven en uit uw macht, majesteit. Maar ook als Hij dat niet doet, kunt u er zeker van zijn dat wij uw goden niet zullen vereren en uw gouden beeld niet zullen aanbidden!'"[5]

Ik las dit verhaal terwijl ik veilig in mijn eigen huis zat, ver van dit tafereel van duizenden jaren geleden, maar de kracht van hun geloof blijkt nog duidelijk uit hun woorden. Hier valt niets te bespeuren van weifeling of twijfel, en ze probeerden niet uit alle macht iets minder dodelijks of gevaarlijks te bedingen. Maar om de moed te hebben een dergelijke ervaring het hoofd te bieden moet je een tijdje terug gaan of moet je wat verder kijken. Ik geloof niet dat de ouders van deze jongens ooit tegen hen gezegd hebben: "Op een dag zullen jullie voor een verschrikkelijke koning staan en word je tot een keus gedwongen tussen het aanbidden van een afgodsbeeld of verbranden in een vurige oven. Wanneer dat gebeurt, denk er dan aan dat je de oven kiest." Ik denk eerder dat ze dingen tegen hun zoons zeiden zoals: "Heb de HERE, uw God, lief met heel uw hart, en geheel uw ziel en al uw krachten."[6] En "De HERE is een sterke toren, zijn naam is kracht. De rechtvaardige zal bij Hem zijn toevlucht zoeken en veilig zijn."[7]

De ouders van Sadrach, Mesach en Abednego konden niet van tevoren weten wat er met hen zou gebeuren en dat de jongens heel veel moed zouden moeten opbrengen. Maar een ding konden ze hen meegeven: "Bescherm je hart boven alles, want uit je hart komt alles voort wat je doet."[8] Misschien zijn wij in deze tijd niet omgeven door hetzelfde soort gevaren, maar we gaan allemaal door periodes waarin het emotioneel en mentaal gezien moeilijk gaat. Dan hebben we morele kracht nodig, de wil om het goede te doen. Ik denk dat we dan kunnen terugvallen op iets heel eenvoudigs; ik denk dat de woorden die we in ons hart hebben vergaard ons de moed zullen geven.

Iedereen houdt van een goed heldenverhaal. Maar in het gewone leven krijg je de keus niet om heldhaftige dingen te doen, misschien moet je iemand ooit redden of iets doen om een situatie te redden, maar wat je in je hart bewaart, daar heb je de macht over. Daarmee kun je voorbereid zijn op zulke levensgrote momenten, maar ook op alledaagse momenten waar je moed voor nodig hebt.

1. Hebreeën 11:37-38
2. Standaardwoordenboek
3. Standaardwoordenboek
4. Hebreeën 11:32-34
5. Daniël 3:16-18
6. Deuteronomium 6:5
7. Spreuken 18:10
8. Spreuken 4:23

Ridders en Spiegels

Door Mara Hodler

Een van de films die ik het vaakst gezien heb tijdens mijn jeugd was 'Man of La Mancha.'[1] Om de andere maand was er wel een ouder of jeugdleider of leraar die vond dat het weer eens tijd werd dat we hem zagen. Normaal gesproken ben ik niet zo'n liefhebber van musicals, maar deze film heeft een plekje in mijn hart verworven.
Het verhaal gaat over Alonso Quijano, een nogal gekke ridder die de realiteit heel anders ervaart dan de meeste mensen; in zijn wereldje noemt hij zichzelf "Don Quichot."
Hij gelooft dat een gevaarlijke vijand "de Tovenaar" genaamd, het op hem gemunt heeft en als doel heeft hem de grond in te boren. Hij wordt geassisteerd in zijn fantastische zoektochten door een mollige schildknaap, Sancho Panza genaamd. Don Quichot denkt bijvoorbeeld dat een windmolen de Tovenaar is die van gedaante is veranderd, dus galoppeert hij er op af om tegen hem te vechten. Don Quichot heeft ook een verbazingwekkend talent om al het goede en schone te zien in alles om zich heen, en hij wordt nergens door afgeschrikt.
Dan is er nog een andere belangrijke figuur in het verhaal en dat is Aldonza Lorenzo. In de ogen van anderen is ze niets meer dan een vrouw zonder enige waarde of klasse. Maar in de ogen van Don Quichot is zij Dulcinea del Toboso, de schoonste aller maagden. Hij ziet schoonheid, waardigheid, waarde en kracht in haar.
De manier waarop hij haar ziet verandert uiteindelijk de manier waarop ze zichzelf ziet.
Door de hele film heen krijgt Don Quichot te maken met allerlei uitdagingen, verrassingen en lastige situaties, maar hij wordt nergens door van de wijs gebracht. Er komen ook wat gevaarlijke ontmoetingen en droevige momenten in voor.
In een van de laatste scènes van de film heeft Don Quichot nogmaals een ontmoeting met de Tovenaar. Deze keer heeft de Tovenaar weer iets nieuws bedacht. Hij bindt de strijd aan met Don Quichot als de Ridder der Spiegels, samen met een klein leger van ridders die allemaal een spiegel vasthouden. Ze omsingelen Don Quichot en houden hem

allemaal hun spiegel voor. “Kijk in de spiegels,” schreeuwen ze steeds maar weer. Don Quichot kan geen enkele kant meer uitkijken behalve in de spiegels en als hij dan steeds zijn eigen spiegelbeeld ziet stort hij in. Tenslotte wordt zijn geest gebroken doordat hij steeds naar zichzelf kijkt.

Dit gebeurt met mij ook. Ik kan sterk zijn in het zorgen voor anderen. Ik kan problemen oplossen, reuzen overwinnen en soms moet ik grote uitdagingen het hoofd bieden. Zolang ik me concentreer op de buitenwereld gaat alles goed, maar zodra ik naar mezelf begin te kijken kan ik het niet meer aan. Ik zie mijn onmacht, ik zie mijn zwakheden en mijn fouten en dan voel ik me verslagen. De apostel Petrus maakte hetzelfde mee. Ik denk hierbij aan het verhaal in de Bijbel waar Petrus samen met andere discipelen van Jezus door een storm wordt overvallen in een boot op het Meer van Galilea.[2] Hun boot wordt heen en weer geslingerd en de discipelen denken dat ze een geest op het water zien lopen. Ze schreeuwen het uit van angst, maar dan blijkt dat het Jezus is die op het water loopt. “Wees niet bang, Ik ben het,” zegt Jezus tegen hen. Petrus moet altijd van het ene uiterste naar het andere en zegt: “Heer, als U het bent, zeg dan dat ik naar U toe moet komen.” Jezus zegt: “Kom!”

Petrus gaat de boot uit en begint op het water te lopen. Bij de eerste stappen gaat alles goed als hij zijn ogen op Jezus houdt, maar dan beseft hij ineens dat hij op water loopt en raakt hij in paniek. Hij realiseert zich dat wat hij aan het doen is volledig buiten zijn mogelijkheden ligt en dat maakt hem doodsbang. Hij haalt zijn ogen van Jezus af, vergeet voor zich uit te kijken en dan begint hij te zinken. In zijn angst roept hij: “Heer, red me!”

Natuurlijk bukt Jezus zich dan om Petrus omhoog te hijsen. Jezus verwijt hem dan zachtjes: “Waarom twijfelde je?” Dan gaat Jezus samen met Petrus de boot in en wordt de zee rustig.

Terwijl hij naar Jezus keek kon Petrus echt op het water lopen. Toen hij naar de golven en zijn eigen onmacht keek, begon hij te zinken. Hij realiseerde zich dat het belachelijk was om te denken dat hij op het water kon lopen, en het beangstigde hem. Het mooie aan het verhaal van Petrus is dat Jezus aanwezig was om hem uit het water te hijsen.

Jezus belooft dat wanneer jij zwak bent, Hij sterk is. Wanneer jij je onmachtig voelt is Hij machtig. Als je in de spiegel kijkt en teveel in jezelf opgaat kan dat het einde voor je betekenen. Net zoals bij Don Quichot. Maar je hebt altijd de mogelijkheid om weer omhoog te kijken. Je hebt de mogelijkheid om Jezus de leemtes te laten vullen.
Ik heb geleerd dat wanneer ik zulke dingen voel, ik mezelf direct op mijn gemak moet stellen door Jezus om kracht te vragen. Ik krijg niet direct een grote vlaag van kracht, maar ik krijg kracht voor ieder moment en meestal met een moment tegelijk.

Don Quichot werd verslagen doordat hij naar zijn eigen spiegelbeeld keek. Petrus begon te zinken toen hij naar de golven keek en ik ga ten onder wanneer ik teveel in mezelf verstrikt raak, of alles zelf probeer te doen zonder Jezus om hulp te vragen. Ik heb geleerd dat ik niet alleen ben. Het hangt niet alleen van mij en mijn bekwaamheden af. Het is Jezus en ik. En daar dank ik Hem voor!

Dit artikel is overgenomen en vertaald uit Just1Thing,[3] een Christelijk karakteropbouwende website voor jonge mensen.

1. Dale Wasserman, Produzioni Europee Associates, 1972
2. Zie Mattheüs 14:22-34
3. www.just1thing.com

Door Rafael Holding

GODS INPUT KRIJGEN

Is God persoonlijk bezorgd om jou? Wil Hij oplossingen geven voor je problemen, je pogingen zegenen, je helpen het beste uit het leven te halen en de beste persoon van jou maken die je kunt worden? En zo ja, is Hij dan in staat om dat jou te vertellen? Ja, ja, en nog eens ja!

Hij weet dat je met vragen en problemen zit, Hij wil je graag de antwoorden geven.

Daartoe heeft Hij een manier geschapen van wederzijdse communicatie, een kanaal tussen Hem en jou, zodat jij tegen Hem in gebed kunt praten en Zijn boodschappen kunt ontvangen wanneer Hij direct tot jou spreekt. God spreekt tot iedereen die maar een klein beetje kinderlijk geloof heeft, en Hij wil graag tegen jou praten, je in een hechtere relatie met Hem brengen en daarbij ook nog eens je leven verbeteren.

Je kunt beginnen door een stil plekje op te zoeken om een paar minuten met God te praten. Als je een specifieke vraag hebt, vraag het Hem dan gerust. Misschien heb je niet eens iets specifieks in gedachten maar wil je graag horen wat Hij je te zeggen heeft. Wat het ook is, als je Hem verteld hebt dat je iets van Hem wilt horen kun je het beste zelf stil zijn en op Zijn antwoord wachten.

Soms spreekt God misschien door je te herinneren aan een bekend vers of verhaal uit de Bijbel dat je kunt toepassen op de situatie waar je Hem raad over vraagt. Dat is een duidelijk antwoord.

Andere keren geeft God je een nieuwe boodschap; woorden die Hij nooit eerder op die manier tegen iemand gezegd heeft. Je kunt dat gemakkelijk afwimpelen door te denken dat het alleen maar gedachten van jezelf zijn, vooral wanneer je nog maar net begint om dingen van God te horen, maar als je God oprecht vraagt om tot je te spreken, zal Hij dat doen. “Vraag en het zal je worden gegeven.”[1] Hij vult de geestelijk hongerige met goede dingen.[2]

Probeer iedere dag een paar minuten opzij te zetten om te bidden en God te danken voor Zijn goedheid. Stel dan je vraag van de dag en neem een paar minuten de tijd om op Zijn inzicht te wachten en op andere dingen die Hij misschien tegen je wil zeggen. Naarmate je er meer aan gewend raakt van God te horen, wordt het eenvoudiger. Hij heeft beloofd om tot je te spreken en dat zal Hij ook

1. Mattheüs 7:7
2. Zie Lukas 1:53

Door Chris Mizeany

GA MAAR ALVAST

Toen ik op een dag aan het wandelen was zag ik een jongen en zijn vader samen op een veld spelen. Ze gooiden een bal over en weer. Op een gegeven moment hield de vader de bal omhoog en gebaarde naar het andere uiteinde van het veld.
"Ga er alvast maar heen, zoon!" zei hij.
De vader had de bal nog niet gegooid maar het jongetje begon te rennen. Achter hem hield de vader de bal klaar om te gooien. Toen keek de jongen over zijn schouder en wierp de vader de bal over het veld, voor de plek uit waar zijn zoontje was. De jongen ging door met rennen en keek af en toe naar de bal terwijl die er aankwam. Toen, op het juiste moment deed hij een greep omhoog, nam een sprongetje en ving de bal op het moment dat die bij hem aankwam. Ja, het is maar een gewoon verhaal.

Maar God heeft me onlangs een les geleerd, zoals Hij zo vaak doet, uit dit onbelangrijke voorval.
Zie je, ik had op dat moment een wondertje nodig en ik wachtte totdat God iets voor me zou doen. Ik wist wel dat Hij het zou doen, maar er gebeurde maar niets, dus deed ik niets. Maar wat mijn Vader van me wilde was, dat ik alvast begon te lopen.

Ik moest eerst op gang komen. God had het wonder al klaar staan, maar toen Hij zei: "Ga alvast maar, Mijn zoon!" stond ik daar met mijn duimen te draaien. Ik had geloof, maar ik deed mijn aandeel niet. Wij moeten ons geloof in praktijk brengen en beginnen te lopen. Die jongen rende een eind voor zijn vader uit nog voordat deze de bal begon te gooien. En hij stond niet stil. Hij bleef rennen, want hij wist dat zijn vader de bal op het juiste moment zou gooien. Die jongen had geen verzekering dat de bal bij hem zou komen, maar hij had het geloof van een kind.
En de worp van de vader was volmaakt, tot op de centimeter toe en kwam precies op de juiste plaats en op het juiste moment aan. De jongen hoefde alleen zijn handen nog uit te strekken, een sprong van geloof te maken en die bal met beide handen grijpen.

De volgende keer dat ik God om hulp vraag zal ik er aan denken dat Hij soms wil dat ik alvast begin te lopen.

Mama maakt zich zorgen

Door Joyce Suttin

Toen mijn eerste zwangerschap uitliep op een miskraam was ik niet bezorgd, nee, ik was kwaad. Een paar weken kon ik me nog inhouden, maar tenslotte balde ik mijn vuist en schudde hem ergens in de richting waar ik dacht dat God zich bevond. “U heeft me in de steek gelaten!” wilde ik daar mee zeggen.

Later besefte ik dat ik toen al een paar dagen opnieuw zwanger was geweest. Negen maanden later, toen ik een wolk van een baby in mijn armen hield moest ik om mezelf lachen en schaamde ik me voor mijn ondoordachte woorden. Ik vroeg God om het me te vergeven.

Tijdens al mijn zwangerschappen had ik angstdromen. Overdag had ik het te druk om me ergens zorgen over te maken, maar als ik sliep verschenen ze levensgroot in kleur op mijn netvlies. ‘Wat moet ik doen als ik in een park ben en even niet oplet en iemand ontvoert mijn baby? Wat moet ik doen als ik naar mijn baby ga kijken en hij of zij haalt geen adem meer? Wat moet ik doen als ik op de een of andere manier iets vreselijks met mijn kinderen laat gebeuren?’

Ik sprak nooit met andere mensen over die gedachten. Ik schreef de dromen toe aan mijn levendige fantasie en probeerde ze uit mijn hoofd te zetten. Ik deed nog iets, en dat is precies wat mijn leven veranderde.

Ik bad. Niet zomaar gebeden; ik ploos mijn dromen uit en droeg iedere mogelijkheid naar de Heer.

“Help me alstublieft om nooit afgeleid te worden in het park met mijn kinderen.”

“Houd ons veilig vannacht en zorg voor mijn kinderen. Bewaak hun harten en hun longen. Help hen om sterk en gezond op te groeien. Help me om te zien hoe het met hen gaat en te weten wanneer er iets aan scheelt.”

“Help me om een goede moeder te zijn. Help me om vriendelijk en zachtaardig te zijn en goed voor mijn kinderen te zorgen. Bescherm ons op onze wandelingen en in de auto.”

Wanneer er een beeld in mijn hoofd opkwam dat me beangstigde, waar ik nog niet over gebeden had, hield ik onmiddellijk op met alles wat ik aan het doen was en dan bad ik. Ik analyseerde de nieuwe zorgen die ik me maakte en gaf elk onderdeel ervan aan God. Uiteindelijk realiseerde ik me dat ik, ondanks de angsthaas die ik was, geleerd had om in gebed te vechten. Wat me eerst het zwakst had gemaakt en waar ik me het meeste zorgen over maakte, was nu mijn sterke punt geworden. Ik was uitgegroeid van angstlijder tot gebedsstrijder.

Mijn kinderen zijn nu allemaal volwassen en ik maak me nog steeds zorgen. En ik bid nog steeds. Wanneer ik aan een van mijn kinderen denk en me zorgen begin te maken, breng ik die gedachten onder woorden en dan geef ik ze allemaal aan Jezus. En dan voel ik me net zo gerustgesteld als toen ze nog kleine dreumesen waren.

Door Rosane Pereira

DE ZORGELIJKHEID DOORBREKEN

Isaak was de enige zoon van Abraham en Sara die aan hen beloofd was en door een wonder aan hen gegeven was in hun ouderdom. Hij is niet zo beroemd als zijn vader, en zelfs Jakob, zijn zoon, is dat niet. Maar ik leerde een goede les van hem. Tijdens de hongersnood verhuisde Isaak naar het dal van Gerar van de Filistijnen, waar hij waterputten heropende die door zijn vader Abraham gegraven waren. Maar de plaatselijke herders maakten ruzie met zijn mannen en zeiden dat de putten van hen waren. Dus trok hij verder met zijn familie, dienstknechten en kuddes naar een andere plek, waar hij eindelijk vrede vond. Hij gaf de hoop nooit op, en ook zijn geloof niet en bleef zoeken en aankloppen totdat hij tenslotte de overwinning kreeg![1]

Mijn overleden man had ook zo'n volhardend geloof. Op een keer raakte onze benzine op toen we op weg waren in het zuiden van Brazilië. Het eerste uur kwamen er maar twee auto's langs en geen van beide stopte om ons te helpen, dus bad hij: "Lieve God, laat de eerstvolgende auto die langskomt stoppen en ons helpen!" Weldra kwam er een auto langs maar hij reed zomaar voorbij. Maar na een paar minuten kwam hij terug. "Toen ik jullie was gepasseerd," zei de jonge bestuurder, "hoorde ik steeds weer een stem in mijn hoofd die zei: je moet terug gaan en dat gezin helpen." Ikzelf heb eerder de neiging om me zorgen te maken als ik voor een probleem kom te staan, maar door de jaren heen heb ik manieren gevonden die me helpen. Zodra ik wakker word maak ik mijn ontbijt en neem het mee naar mijn werktafel. Dan luister ik naar een devotieboodschap terwijl ik aan het eten ben en schrijf de verzen op die me aanspreken. Daarna doe ik mijn gebedenboekje open en bid ik voor alle dingen die ik daar voor die week in heb staan. Ik schrijf de dingen erbij waar ik me zorgen over maak en vink dan de beantwoorde gebeden en resultaten aan. Deze routine geeft me vrede, omdat ik alles in de handen van God heb gelegd.

Ik probeer ook om iets te horen over de lessen die God me probeert te leren. Deze afgelopen week kwam ik bijvoorbeeld een paar keer het vers tegen: "Word rustig en weet dat ik God ben."[2] Ik wist direct dat God mijn aandacht probeerde te krijgen. Toen ik eindelijk de tijd nam om een paar Psalmen te lezen en naar een hymne te luisteren in de natuur voelde ik Gods vrede over me komen.

1. Zie Genesis 26:17-22
2. Psalm 46:11

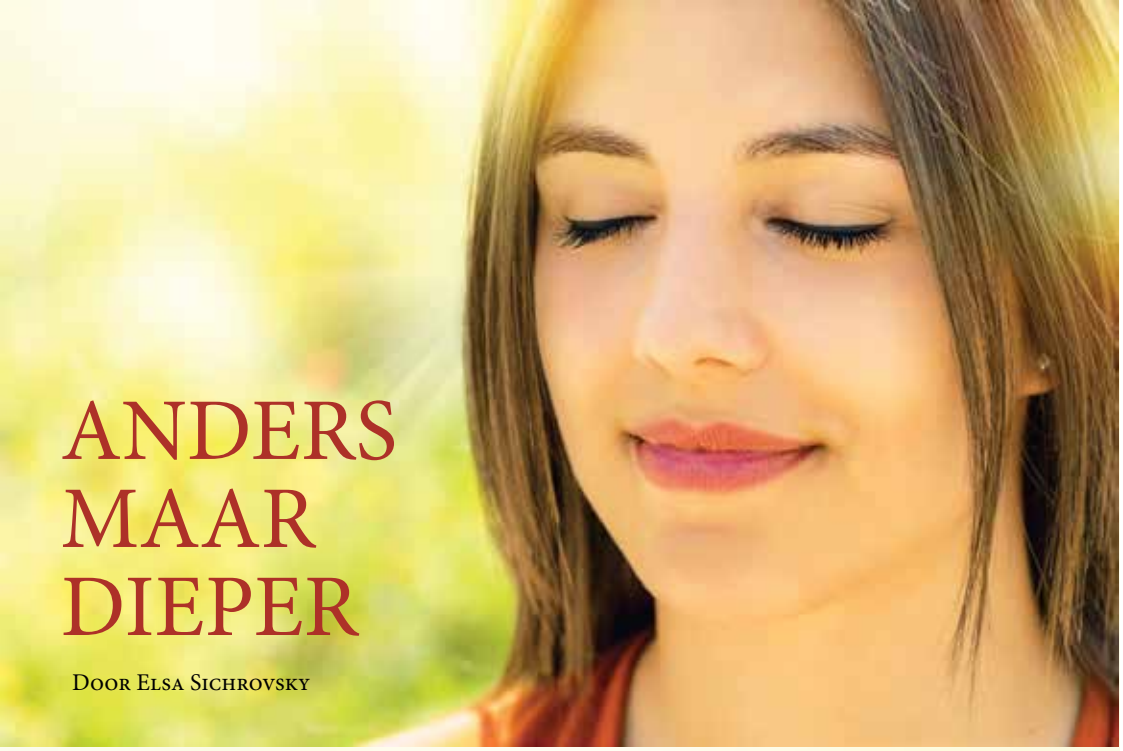

ANDERS MAAR DIEPER

Door Elsa Sichrovsky

Ik ben opgevoed door toegewijde Christelijke ouders. Voordat we uitgingen baden we altijd als we in de auto stapten. We baden voordat we met koken begonnen, voordat we ons huiswerk maakten en natuurlijk ook voordat we gingen slapen. De boekenplanken stonden vol met Bijbelverhalen voor kinderen en Bijbels, en 's avonds kregen we tekenfilms over de Bijbel te zien.
Toen ik klaar was met mijn middelbare schoolopleiding en de academische wereld betrad begon ik wat tweeslachtig terug te kijken op het geloof waar mijn hele jeugd mee doordrongen was geweest. Ik wist wel dat ik altijd een Vriend had gehad om mee te praten als ik troost en kracht nodig had, en nu ik de druk van academische verplichtingen voelde, de sociale druk en, na verloop van tijd, ook de werkdruk, had ik meer leiding nodig dan ooit tevoren. Maar er woedde een strijd in mijn binnenste en ik was verward. Toen kwam ik een artikeltje tegen uit een vragen- en antwoordenrubriek op het internet. Degene die de brief had geschreven was een tiener die in een Katholiek gezin was opgegroeid en twijfels had over haar geloof. Net zoals ik voelde ze zich verdwaald en onzeker. Ik leefde me in haar problemen in en las gretig het antwoord van de raadspersoon. Helaas moedigde die haar aan om de zin van het leven in dagelijkse geneugten te vinden en gaf het idee dat godsdienst niet meer van deze tijd is en niet meer bruikbaar.
Ik was teleurgesteld maar bleef de commentaren lezen. Tussen de stemmen die het roerend met de raadgever eens waren was er iemand die een ander geluid liet horen: "Het soort geloof waar je het over hebt is een erg kinderlijk geloof, en dat is precies wat ik ook had. En dat geloof ging weg. Maar het nieuwe geloof dat ik gevonden heb groeide uit tot iets veel sterkers en is betekenisvoller."
Ook al betwijfelde ze het bestaan van God, toch ontdekte ze uiteindelijk weer de vreugde van een persoonlijke relatie met Jezus.
Dit antwoord liet zien dat er jonge mensen zijn die net zoals ik waren opgegroeid in een Christelijk gezin en uitvonden dat Jezus ook in hun volwassen leven een plaats had. Ik hoefde niet terug te gaan naar hetzelfde soort geloof dat ik als kind had gehad of naar de dingen die we vroeger als gezin deden om een relatie met Jezus te kunnen hebben. Mijn overtuiging kon ook gesterkt worden door het bestuderen van artikelen van Christelijke intellectuelen die gekampt hadden met twijfel en die geestelijke kracht en moed hadden gevonden in hun geloof. Jezus en ik zijn nog steeds alles aan het uitzoeken over de betekenis van het Christenzijn in mijn drukke leven als volwassene dat vol met uitdagingen zit. Ik heb nog steeds niet alle antwoorden en heb af en toe het gevoel dat mijn geloof op zijn benen staat te trillen, maar ik weet dat Jezus me geduldig leert om hand in hand met Hem te lopen op een andere, diepere manier.

Door Maria Alvaro

DE METRONOOM

Er zitten vier vrienden om het kookeiland. Elk heeft zijn of haar werk, rooster en verantwoordelijkheden die ons in verschillende richtingen trekken en het gebeurt niet vaak dat we de kans krijgen om bij elkaar te zijn. Maar deze avond zitten we bij elkaar en praten we over het leven.

Ons gesprek gaat als een slingerpaadje langs allerlei onderwerpen; kinderopvoeding, reizen, strubbelingen, enz. Na verloop van tijd zijn we op een onderwerp gekomen waar we alle vier enthousiast over zijn: hoe Gods Woord ons in onze levens geleid heeft. Wat ik heel bijzonder vind is hoe we stuk voor stuk met al onze verschillende levens en uitdagingen die we hebben, iets bruikbaars en waardevols vinden in onze Bijbel.
Niet dat de Bijbel iedere keer weer een openbaring is. Het meest van de tijd is het een metronoom die het ritme in ons leven bepaalt. In deze tijd wordt er vaak gezegd dat de Bijbel niet meer van toepassing is en ouderwets is, en ons geen inzicht kan geven over het navigeren door de problemen die we tegenkomen in het moderne leven. Maar ieder lid van ons groepje kan ervan getuigen dat wij er onze motiveringen, perspectieven en waarden in vinden waar onze levens door bestuurd worden. Ik vind het prachtig hoe God Zijn plan voor ons op een relatie bouwt in plaats van regulaties. Hij stapelde geen regels en tradities op ons hoofd die we moeten volgen zodat al Zijn volgelingen de weg kwijt raken in deze tegenwoordige wereld, wanhopig pogende op dezelfde manier te leven als Hij en Zijn volgelingen deden. Maar Hij maakte het zo dat we Hem moeten volgen en in Zijn Woord kunnen vinden wat Hij van ons verwacht en wat Zijn wil voor ons is. Hij belooft dat we Hem zullen vinden als we Hem zoeken.[1]

Voor mij gaat het momenteel over het ouderschap over mijn tienerkinderen. Voor mijn vriend is het misschien het bedrijfje dat hij is gestart. Onze andere vriendin kampt met de leven veranderende diagnose die gesteld is over haar geliefde en de vierde probeert het bedrijfsleven te combineren met zijn Christelijke roeping. Ieder heeft Gods gedachten en gevoelens aangaande deze kwesties gezocht en heeft ontvangen wat hij of zij nodig had.
We sluiten ons gesprek af met omhelzingen en nemen afscheid van elkaar met meer vertrouwen op onze afzonderlijke reizen met onze gemeenschappelijke gids.

> Als je een relatie met God wilt opbouwen kun je daar nu mee beginnen door het volgende gebedje te bidden:

> Lieve Jezus, dank U dat U voor mij gestorven bent zodat ik eeuwig leven kan krijgen. Vergeef me alstublieft alles wat ik verkeerd heb gedaan, ieder ding dat ik niet met liefde heb gedaan. Kom in mijn hart en geef me Uw geschenk van eeuwig leven en help me Uw liefde en vrede te leren kennen. Amen

1. Zie Jeremia 29:13

EEN BOODSCHAP VAN JEZUS

WINNEN DOOR GEBED

Als je bidt laat je zien dat je geloof hebt in Mij; geloof dat Ik de oplossingen zal brengen, je de weg zal wijzen, in de levens van mensen zal werken en als het nodig is, zelfs het onmogelijke zal doen. Het laat ook zien dat je afhankelijk bent van Mij en daar word Ik heel blij van. Ik werk zowel door je gesproken gebeden als de onuitgesproken gebeden van je hart, maar als je je gebeden onder woorden brengt is dit een grotere manifestatie van je geloof. Dit verheerlijkt Mij en erkent dat Ik degene ben die de wonderen doet en in alles voorziet, en je beschermt en je leidt. Gebeden krijgen altijd resultaat. Wanneer je bidt, gaan er dingen gebeuren. Ik geef je niet altijd precies waar je om gevraagd hebt of wat je verwacht, maar Ik beloof je dat Ik zal antwoorden naar wat Ik goed voor je acht. Ik heb mezelf opgedragen al je gebeden te beantwoorden.